

KYMMENEN VUOTTA MISSIO SAVOA

Missio Savolle on ollut olennaista sen syntymästä (2003) saakka muutosprosessi; se on jatkuvasti etsinyt linjaansa.

1. Henkilöt ovat vaihtuneet.

Yksi ja toinen on jättänyt järjestön. Yleensä tämä ei ole tapahtunut ”ovet paukkuen”, vaan hiljaa; on vetäydytty pois vähin äänin.

”**älkäämme jättäkö oman seurakuntamme kokoontumisia**, kuten muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme sitä enemmän, mitä enemmän näemme tuon päivän lähestyvän” (Hebr.10:25; Saarnivaaran käänn.).

”Mutta me **emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois** omaksi kadotukseksi, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi” (Hebr.10:39).

”Herra, Herra on avannut minun korvani; minä en ole niskoitellut, **en vetäytynyt pois**” (Jes.50:5).

”Leirin vaihdon” syyt ovat yleensä jääneet arvoitukseksi. Mielenmuutoksesta on jäänyt meille todisteeksi ainoastaan ”tyhjä paikka” Missio Savon tilaisuuksissa.

2. Oppi jatkuvassa käymistilassa

Alussa tunnelma oli voimakkaasti **karismaattinen**, johon liittyi kielilläpuhumista ja ehkä jonkin verran myös profetoimista. Mielestäni helluntaiherätyksen osuus oli ajoittain merkittävä. Sittemmin on tapahtunut siirtymistä enemmän raamatullisempaan suuntaan. Emme hylkää Raamattuun sitoutuvaa karismaattisuutta, mutta torjumme tunnepitoisen ja sielullisen hurmahenkisyyden.

On aivan oikein, että kristityt tutustuvat ”juuriinsa” ja tähän liittyen myös Vanhaan Testamenttiin. Mutta tämä ei saa johtaa kristinuskon erityisasemasta ja ainutlaatuisuudesta luopumiseen. Kristinuskko on **ainut pelastava uskonto**. Se seisoo lujasti Raamattu-, Kristus- ja Paavali-perustalla. Sen rinnalle ei saa asettaa ”toista todistajaa”, juutalaisuutta. Raamattu torjuu kristittyjen paluun juutalaisuuteen voimallisesti sekä Galatalais- että Hebrealaiskirjeessä.

Onko Missio Savolla sosiaalista tilausta, tarvitaanko sitä?

Yhteisön tarvetta koskeva kysymys tulee aina esittää ennen kuin jotain uutta perustetaan. Tämä kysymys oli myös jo Missio Savon alkumetreillä esillä. Perustamishuumassa pidimme itsestään selvytenä sen, että ”meidän järjestöä” tarvitaan. Asiaperusteet eivät silloin olleet kovin hyvin yksilöidyt eikä selkiytyneet. Tänään olemme tähän kysymykseen saaneet lisää valoa.

1. Synkkä ja sekava lopunaika

Tänään hengellinen tilanne on vielä paljon sekavampi kuin kymmenen vuotta sitten. Tarjontaa on ylen runsaasti (TV7, RadioDei, lehdistö jne.)

Joku viisas on sanonut: *Älä lue hyviä kirjoja, elämä on siihen liian lyhyt. Lue vain parhaita kirjoja.*

Tätä ohjetta voitaneen suositella kaikkeenkin hengelliseen tarjontaan.

Toinen viisas on laushtanut: *Se mies on sairas totisesti, jonka terveys kaikki keitot kesti!*

2. Kaikkiruokaisuus on tänään uskovien vakava ongelma

Kun juodaan joka lätäköstä, saadaan krooninen vatsaripuli. Ruokapaikoista on tänään runsaudenpula.

3. Ontuminen molemmille puolille

Tämä on tämän päivän uskovien ”suosituin urheilulaji” – kesät ja talvet!

”Ja Elia astui kaiken kansan eteen ja sanoi: **”Kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä; mutta jos Baal on Jumala, seuratkaa häntä”** (1. Kun.18:21).

4. Tunnelmakristillisuus

Tyydytään tiedollisesti varsin laihaan ravintoon, vaikka lähetyskäskyn voimakas painotus on opetuksessa. Kaikkeen hengelliseen kokoontumiseen tulisi sisältyä merkittävä määrä Raamatun totuuksien opetusta. On kohtalokasta, jos tyydytään ainoastaan epämääräiseen hartaaseen tunnelmaan. Meidän tehtävämme ei ole ruokkia kansan luontaista uskonnollisuutta, vaan tuoda esille Jumalan sanaa.

19. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

20. ja **opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää.** Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti." (Matt.28:19-20).

”Minun kansani joutuu häviöön, **sillä se on tietoa vailla**” (Hoos.4:6; Saarnivaaran käänn.).

5. Lahkolaisuusongelma

Tämän juuret löytyvät jo alkuseurakunnasta, 1. Kor.1:10-13. **Hengellisestä kodista** on kyhätty seurakunta. Lahkokarsinalle on annettu kaunis ja hurskas nimi. Kesäjuhlat ovat lahkolaisuuden ”kulta-aikaa”.

6. Jaettu Kristus

”**Mutta kotiin tultuaan hän otti veitsen, tarttui sivuvaimoonsa ja paloitteli hänet luineen kaikkineen kahdeksitoista kappaleeksi ja lähetti ne kaikkialle Israelin alueelle**” (Tuom.19:29).

Tämä teksti voisi olla sotahistoriaa jonkin diktaattorin ajoilta. Itse asiassa se on niin voimakasta tekstiä, että sen eteen kuuluisi K-18. Tämä teksti on kuitenkin Raamatusta, tosin Vanhasta Testamentista. Siellähän on paljon sotakuvauksia, mutta kyllä tämä on rajummasta päästä raakuudessaan. Israel, Jumalan valittu kansa, on tämän pöyristyttävän tekstin takana. Naisen silpominen ja ruumiinosien lähettäminen eri sukukuntiin sisältää tosi voimakkaan viestin; se oli ”sotakutsu”! Leeviläinen mies tekee tekonsa silmittömän vihan vallassa ja kostonhimon sokaisemana.

Raja-aidat purettiin Golgatalla

Tämän karun viestin voimme kuitenkin siirtää myös Uuteen Testamenttiin. Uskovien raja-aidat eivät ole Jumalan rakentamat. Golgatalla kaikki aidat purettiin. Rakentajan poika Jeesus suoritti tuon valtavan purkutyön.

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja **purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden**” (Ef.2:14).

Kohta Golgatan teon jälkeen paikalle riensi ”toinen rakentaja”, joka alkoi nostaa purettuja raja-aitoja pystyyn. Hän oli Kristuksen vastustaja saatana. Seurakunta on KRISTUKSEN RUUMIS.

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

Korintto laittaa paremmaksi

Korintton seurakunnassa Kristuksen ruumista pyrittiin pirstomaan ja silpomaan. Paavali joutui kirjoittamaan:

10. Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.

11. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne.

12. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen".

13. **Onko Kristus jaettu?** Ei kaikei Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? (1. Kor.1:10-13).

”**Jaettu Kristus** merkitsi sitä, että jokainen ryhmä saisi jotakin!” (Novum).

Korinttossa Kristus siis ”silvottiin” ja kukin ryhmä sai palan Kristuksesta. Kullakin oli oma **hengellinen kotinsa**. Kun Kristus oli kuitenkin perusta, täytyi korinttolaisten lähteä siihen logiikkaan, että jokaisella ryhmällä oli oma Kristuksensa tai oikeastaan **osa Kristusta**. Mutta tähän on Raamatun mukaan kestämatön väite! TÄSSÄHÄN EI OLE MITÄÄN JÄRKEÄ!

Tässä on yhtymäkohta em. VT:n silpomiseen. Tosin silpominen oli vielä karmeampaa: 1. VT:ssa oli kyse leeviläisen miehen **sivuvaimon** silpomisesta, tässä on kysymys **Jumalan Pojan** silpomisesta. 2. VT:ssa silvottiin **kuollut nainen**, tässä **elävä, ylösnoussut ja kirkastettu Vapahtaja**.

Korinttolaisten askelissa

Tänään meillä on edessämme Kristuksen silvottu ruumis. Saatana on tehnyt tämän karmean työn ja niin meillä on Kristuksen ruumiin osia eri puolilla (luterilaiset, helluntailaiset, vapaakirkolliset, baptistit, lestadiolaiset, adventistit, kansanlähetysläiset, raamattuopistolaiset jne.). Kuulemme eri puolilta huutoja: ”Täällä on Kristus.” ”Täällä on oikea seurakunta.” Rehellinen tutkija ei voi suomalaista hengellistä maisemaa tutkiessaan tulla muuhun johtopäätökseen kuin että KRISTUS ON JAETTU!

Tämä ei ole Raamatun Kristus, vaan kyseessä on ”silvottu valhekristus”. Eri lahkot omistavat vain ”palasia Kristuksesta”. Tätä yhtä palaa sitten hellitään ja jopa väitetään sitä ekklesiaksi, Herran seurakunnaksi. Kristuksen pirstoutuneen ruumiin yhtä osaa palvotaan ja jumaloidaan; onhan se hengellinen koti! Tämä on ”epäjumalanpalvelusta”.

Uskovat Suomen Siionissa ovat lukemattomat kerrat kuulleet Paavalin puheen ”jaetusta Kristuksesta”. He ovat kuulleet sen aivan liian monta kertaa – ja paatuneet sen alla. Tänään se ei millään tavalla kosketa eri karsinoissa olevia uskovia. Ei se ainakaan velvoita mihinkään eikä aiheuta toimenpiteitä. Sen pitäisi olla kuitenkin voimakas kehoitus parannukseen.

Kohtalokkaat seuraukset

Leeviläisen sivuvaimon silpomisesta oli hirvittävät seuraukset. **Syttyi verinen sota** benjaminilaisten ja muun Israelin välillä (Tuom.20). Sota oli päättynyt koko benjaminilaisen suvun häviämiseen Israelin kartalta. Tämän kaiken sai viha aikaan.

Siellä, missä Kristus paloitellaan ja silvotaan, on myös armoton sota käynnissä. Tätä tosin ei yleensä tunnusteta ja myönnetä - se olisi nöyryyttävää ja katastrofaalista. Lahkolaishenki merkitsee aina veristä taistelua toisten ryhmäkuntien kanssa. Kristuksen paloitteleminen vie ”lihallisuuteen”, josta malliesimerkkinä ovat galatalaiset. Paavali kuvaa galatalaisten elämää synkin värein:

”Mutta jos te **purette ja syötte toisianne, katsokaa, ettette toinen toistanne perin hävitä**” (Gal.5:15).

19. Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus,irstaus,

20. epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot,**

21. kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, **että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.**

(Gal.5:19-21).

Vihollisen asialla

Leeviläisen miehen käyttäytymistä ohjasi viha. UT:ssa sisällissodan lietsoja on murhaaja, saatana.

”Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. **Hän on ollut murhaaja alusta asti**, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä” (Joh.8:44).

”Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja **tappamaan ja tuhoamaan**. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys” (Joh.10:10).

”Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne **pitäen suurta vihaa**, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!” (Ilm.12:12).

Lahkolaissodassa kaikki osallistuvat ”liikekannallepanoon”. Toisaalta tässä sodassa taistelua käydään **kahdella rintamalla**: 1. toinen toista lahkoa vastaan, 2. yhteistä vihollista ekklesiaa vastaan.

VAIN YKSI SEURAKUNTA

Lahkolaisseurakunta, jossa vallitsee ”kaikkien sota kaikkia vastaan”, on oikean ekklesian irvikuva. Ekklesia - seurakuntaa ei yhdistä ainoastaan ”rauhanomainen rinnakkaiselo”, vaan rakkaus. Tämä seurakunta toteuttaa Jeesuksen antamaa rakkaudenkäskyä; tästä keskinäisestä ilman rajoja toteutuvasta yhteydestä uskovat tunnustetaan todellisiksi Jeesuksen opetuslapsiksi. Kun opetuslapset rakastavat toisiansa, myös maailma uskoo.

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.” (Joh.13:34,35).

”että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin **että maailma uskoisi**, että sinä olet minut lähettänyt” (Joh.17:21).

Ekklesia-ajatus lähtee siitä, että on vain YKSI SEURAKUNTA, johon kaikki uskovat kuuluvat. Kristuksen ruumiin silpominen on ankarasti kielletty. Edelleen Kristus ei voi olla ”moniavioinen”; hänellä on vain yksi morsian. Seurakuntia on oikeus perustaa ainoastaan paikkakuntien mukaan. Näin hän tapahtui alkuseurakunnassa. Siellä oli paikalliset seurakunnat Roomassa, Tessalonikassa, Filippissä, Korintossa, Efesossa jne. Roomassa ei ollut erikseen luterilaista ja helluntaiseurakuntaa, siellä oli ainoastaan KRISTILLINEN SEURAKUNTA! Kaikki muu jaotus silpoo Kristuksen ruumista ja tekee hänestä moniavioisen.

Avainasemassa ekklesia-näkemyksen leviämisessä ovat seurakuntien paimenet:

Ma heräsin Pietarin sanaan: ”Taas aikahan palatkaa ja oppikaa toisianne jo veljinä rakastamaan. On varmaa: LAUMANNE KYLLÄ PIAN SOVINNON PAIKALLA OIS, JOS PAIMENET RIITELEMÄTTÄ TIETÄ TAIVAAN KÄYDÄ VOIS (Vilho Rantanen, Viisi pappia taivaan portilla)

AARO LEIKKARI

Monissa uskovien yhteisöissä käyttäydytään kanankasvattajan tavoin. Kanojen kasvattajat leikkaavat siipien kärjet sellaisilta kanoilta, jotka oppivat lentämään aitauksensa yli. Vaikka uudestisyntymisen myötä tullut Jumalan lasten elämänpiirin raja on seurakunnan pirstoutumisen vuoksi paljon laajemmalla kuin ”omien seinien” sisällä, yhteisön lapsiltakin katkotaan rakkauden

siivet ja heidät ohjataan elämään suljettua elämää kodin tarjoamalla eväillä. Kasvun sijaan tapahtuu paisumista ja sokeutumista (Aaro Leikkari, Armahdettu yhteyteen Kristuksessa, s.66).

Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, lausun samalla tervetulleiksi kaikki ne, jotka ovat Hänen yhteydessään, sillä Jeesus ei tule ilman heitä (emt. s.161).

WATCHMAN NEE (Nii T`o Shen) Yhteyden ja jaon perusteet (netti)

Paavali kehoittaa kaikkia uskovia "säilyttämään hengen yhteyden" (Ef. 4:3). Hän ei kehoita meitä "saamaan" tuota yhteyttä, vaan ainoastaan säilyttämään sen. Se on jo meillä, sillä ilmeisesti emme voi "säilyttää" sitä, mitä meillä ei ole. Jumala ei ole koskaan käsenyt meitä tulemaan yhdeksi toisten uskovien kanssa. Me olemme jo yhtä, siksi meidän ei tarvitse luoda yhteyttä, vaan ainoastaan säilyttää se...

Jos uskovat voidaan johtaa näkemään, että paikallisseurakunta on Messiaan Ruumiin paikallinen ilmaisumuoto, silloin he eivät varmaankaan jää mihinkään lahkoon. ..

Jos puhumme "veljistämme", emmekä sisällytä siihen kaikkia Jumalan lapsia, vaan ainoastaan ne, jotka jatkuvasti kokoontuvat kanssamme, silloin olemme skismaattisia, eriseuraisia...

Oppini saattaa olla oikea tai väärä, mutta jos aiheutan sillä jakaantumisen, silloin olen syyllinen "haireseis" sanan esittämään asiaan...

Jos "seurakuntamme" ei ole erotettu toisista Jumalan lapsista ainoastaan paikkakunnan perusteella, vaan on jonkun erikoisen opin julistamista varten, silloin olemme ehdottomasti lahko, huolimatta siitä, kuinka Jumalan Sanan mukainen opetuksemme saattaakin olla. Jumalan tarkoitus on, että seurakunta edustaisi Jumalan lapsia paikkakunnalla, eikä jotain erikoista totuutta siellä...

Jos jätätte paikallisen seurakunnan ja muodostatte eri yhdistyksen, saattaa teillä olla suurempi hengellisyys, puhtaampi opetus ja parempi hallinto, mutta teillä ei ole mitään seurakuntaa, vaan ainoastaan lahko...

Kaikki uskovien ryhmät, jotka perustavat veljesyhteytensä muun kuin paikkakunnan mukaan, ovat lahkoja, vaikkapa ne saattavatkin kutsua itseään seurakunniksi. On oikein jättää lahko, mutta ei ole milloinkaan oikein jättää paikallisseurakuntaa. Jos jätätte paikallisseurakunnan, teette sen ilman Herran valtuutusta ja tulette syypääksi Ruumiin hajottamisen syntiin...

kunkin paikan seurakunnan tulee käsittää kaikki Jumalan lapset sillä paikkakunnalla. Jos sen unohdamme, supistamme kristillistä veljesyhteyttä ja teemme valikointia Jumalan lasten keskuudessa. Tämä on lahkolaisuutta, ja se on Herralle sydämen suru.

Watchman Nee: Concerning our Missions", 1939. (suom. "Apostolinen lähetystyö", Kaikille luoduille, Pietarsaari, 1940).

MISSIO SAVON OPILLISET PAINOPISTEET

Apostoli Pietari kirjoittaa: ”vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy **sen toivon perustusta, joka teissä on**, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla” (1. Piet.3:15).

Tässä on suomalaisen tunnelmakristillisyyden Akilleen kantapää. Eräältä mieheltä kysyttiin hänen uskonoppiansa: ”SE ON SAMA KUIN KIRKON OPPI! No mikäs se kirkon oppi sitten on? ”SE ON SAMA KUIN MINUN OPPINI!

Seuraavat teesit on tarkoitettu avuksi niille, jotka haluavat tietää Missio Savon opin.

1. Kristinusko on ainut oikea ja ainut pelastava uskonto. Sen takeena ovat Kristus, Raamattu ja Paavali.
2. Seurakunta on yksi (ekklesia). Vain paikallisseurakunnat ovat sallittuja!
3. Uudestisyntymisen välttämättömyys, Joh.3:3
4. Pyhityksen välttämättömyys, Hebr.12:14
5. Kilvoitus **elävän uskon, runsaan toivon ja palavan rakkauden** puolesta
6. Jatkuvan rukouksen merkitys, Luuk.18:1
7. Elimellinen yhteys Kristuksen ruumiiseen, Kristus-viinipuuhun ja Kristuksen seurakuntaan ekklesiaan
8. Tavoitteena Sanaan sidottu ja siitä elävä uskova, Joh.17:17
9. Avoin toiminta joka suuntaan; ei salaseuraisuus eikä nurkkakuntaisuus. Avoimuuden todisteena mm. nettijulkaisut, 2. Kor.6:11-13
10. Missio Savo ei toimi ”yli rajojen”, vaan ”ilman rajoja”, Ef.2:14
11. Apostoliset elementit ohjenuorana, Apt.2:42
12. Pyrimme ”vuorovaikutukseen”. Puhujat ja kuulijat harrastavat kiinteää kanssakäymistä. Tähän liittyy myös yleisen pappeuden toteutuminen, 1. Kor.14:26
13. Haluamme, että uskovat kasvavat peroonallisuuksiksi ei laumaihmisiksi.
14. Uskovan tulee olla ajatteleva ja tutkisteleva, Apt.17:10,11
15. Uskovalla tulee olla rohkeutta toimia tarvittaessa myös yleistä mielipidettä vastaan: *Elävät kalat uivat vastavirtaankin!*
16. Emme ole ”yhteiskristillisiä”. Näitä kokoontumisia on muutama vuodessa eri puolilla maata. Tällöin eri kirkkokunnat kokoontuvat yhteen, pitävät yhteisen tilaisuuden ja – erkanevat. Tämä on kokoontumista **ekumeenisissa merkeissä**. Tässä liikehdinnässä tulkitaan Joh 17. tarkoittamaan kirkkokuntien yhteyttä. Mielestämme tämä on väärä tulkinta. Jeesus puhuu Joh 17. nimenomaan omiensa, kaikkien uskovien yhteydestä. Nämä kirkkokuntien väliset kokoontumiset eivät pyrikään raja-aitojen kaatamiseen, vaan ne hyväksytään realiteetteina. Raja-aitoja kunnioitetaan; niiden koskemattomuus on jopa pyhä asia. Katsomme, etteivät em. kokoontumiset edistä todellista uskovien yhteyttä, vaan ne ovat – hurskasta teatteria.

Arkkipiispa **Nathan Söderblomia** on sanottu ”ekumeenisen liikkeen isäksi”. Suomen arkkipiispa **Gustaf Johansson** tunnisti ekumeenisen liikkeen jo idussaan kun hän sanoi Söderblomille: ”*Kuule, Nathan, sinussa on antikristus, sinä olet antikristus.*”

NÄIN ETEENPÄIN

Missio Savo tahtoo jatkaa sillä linjalla, jolla se oli alussa: KRISTINUSKON LINJALLA! Samoin tulemme edelleen olemaan ”herätyskristillisiä”. Julistamme kahta herätystä: 1. Suruttomien herääminen synnin unesta. 2. Uskovien herääminen Seurakunta on yksi – ajatteluun.

Tämän päivän uskova ei pärjää ”sirpaletiedolla” kristinuskosta tai ”valituilla paloilla” Raamatusta. Tarvitaan laaja tietämys näistä molemmista. Tähän tulee avuksi Missio Savon kotisivut ja Väinö Hotin KRISTINOPPI JUMALAN KANSALLE.

Kaavilla 4. tammikuuta 2013

Väinö Hotti